

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

XIII. De variis Juribus Ecclesiæ, & Archiepiscopi Beneventani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

in eis expresse, quod illis nullatenus, vel non nisi sub certis inibi expressis, & nominatis modis, & formis derogari, seu contra illa quidquam concedi possit, quibus omnibus, & singulis etiam de illis eorum totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, ut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti, & forma in illis tradita observata forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris hac vice dumtaxat motu, & scientia similibus, specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse, nec illa eisdem præsentibus adversari, vel obstarè volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus etiam, quod earumdem præsentium transumptis semper, & quandocumque steretur, & plenaria fides adhibeatur, tam in iudicio quam extra illud, ac si eadem præsentibus exhibita, vel ostensa forent.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reintegrationis, restitutionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, sexto decimo Kalendas Septembris Pontificatus nostri Anno Primo.

XXIII.

Confirmantur quædam Literæ Innoc. VIII., Pauli III., & Pii IV. super Casarum cogitatione Archiepiscopo Beneventano spectan., aliisque Ecclesiæ Beneventanæ consuetudinibus.

Hac de re vid. Inn. VIII. Const. ed. 1491. Jun. 8. P. 7. Necnon Pauli III. Const. ed. 1538. Aug. 22. P. 5. Et Pii IV. Const. ed. 1560. Aug. 20. P. 2. Hujus P. Const. ed. 1724. Mart. 23. P. 1. confirmatur Const. Pii III. de fructibus beneficiorum vacantium Diocesis Beneventanæ convertendis in reparationem, & incrementum Ecclesiæ Beneventanæ.

Dat. 6. Sept.
1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ folio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantia nullo licet meritorum suffragio constituti, ea quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Catholicorum Antistitum, eorumque Officialium provide, atque sapienter constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata ferventur, nec temerario cujusquam ausu violentur, Apostolici muniminis nostri patrocínio libenter roboramus.

§. 1. Dudum siquidem postquam fel. record. Innocentius Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die 18. Junii 1491. Pontificatus sui anno septimo expeditas, ex tunc existenti Vicario, tunc pariter existentis Archiepiscopi Beneventani in spiritualibus generali directas, Motu supplicationibus tunc itidem existentium Beneventanorum nostrorum, tunc suorum, directioni ejusdem Vicarii pro majori commoditate Beneventanorum ipsorum ad relaxandos eos laboribus,

& expensis gravioribus omnes appellationum causas, tam in civilibus, quam in criminalibus, dummodo non venirent Delinquentes puniendi pœna corporis afflictiva cognoscendi, terminandi, decidendi juxta tenorem privilegii, quod sibi concessum affirmabant a piæ mem. Pio Papa II. itidem Prædecessore nostro facultatem, & potestatem Apostolicam auctoritate concesserat etiam, & elargitus fuerat.

§. 2. Subindè Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster per alias suas desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1538. decimo Kalen. Septembris, Pontificatus sui Anno Quinto expeditas literas bo. me. Francisco, dum vixit Archiepiscopo Beneventano directas q. Ludovico Bozzuto dum vixit Civi Neapolitano Civitatis nostræ, tunc suæ, Beneventanæ Gubernatori contra, & inter quoscumque sibi ratione Gubernii sui quovis modo Subditos, si de tali causa agerent, ex qua Civitatis status perturbari potuisset, quoties sibi visum fuisset, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, juris ordine prætermisso, & alias manu Regia procedendi, necnon meram, & mixtam omnimodam gladii potestatem in ea exercendi, necnon quascumque pœnas criminales ubi de ultimi supplicii, aut de mutilatione membrorum pœna non ageretur (habita prius per eos, qui deliquissent ab offensis, vel eorum hæredibus pace) in pecuniarias pœnas commutandi, statutum, & ordinationem dudum per rec. mem. Clementem Papam VIII. etiam Prædecessorem nostrum super substitutione Procuratoris Ficalis in qualibet Civitate Sedi Apostolicæ immediate subiecta, & aliis tunc expressis facta, & edita in dicta Civitate Beneventana, in omnibus, & singulis eorum Capitulis observari, & executioni demandari, ac alia tunc expressa faciendi plenam, & liberam per alias suas in forma Brevis literas facultatem concessit. Necnon ut causæ Civiles Civitatis, & Diocesis prædictarum, quarum cognitio in secunda instantia ad Archiepiscopum Beneventanum pro tempore existentem, seu ejus Vicarium, ex antiqua, & approbata eatenus pacifica observata consuetudine devolvi consueverat, celeriter terminarentur, statuit, & ordinavit, quod exinde de cætero nisi Archiepiscopus, aut Vicarius prædicti causas prædictas infra tres menses a die, qua procedere incæpissent, ipsas causas expedissent, causæ prædictæ ad Abbatem Monasterii Sancti Modesti Beneventani Ordinis S. Benedicti devolverentur, & devolutæ esse censerentur, prout in dictis literis plenius dicebatur contineri, & in petitione eidem Paulo Prædecessori pro parte ejusdem Archiepiscopi facta, subjuncto, quod præmissa cognitio causarum hujusmodi ad ipsum & pro tempore existentem Archiepiscopum Beneventanum ex inverterata consuetudine semper observata spectan. a sua Curia limitabatur, & abdicabatur, & ad inferiorem ipso eo devolvebatur.

§. 3. Idem Paulus Prædecessor, qui in minoribus constitutus Ecclesiæ Beneventanæ præfuerat, de præmissis plene informatus, eandem Ecclesiam, quam in visceribus gerebat charitatis in suis juribus conservari volens, ejusdemque Archiepiscopi, qui unum ex Officiis scriptorum literarum Apostolicarum, ex concessione Apostolica obtinebat, ejus in hac parte supplicationibus inclinatus literas prædictas, & inde secuta quæcumque, quoad ea, quæ causarum hujusmodi cognitionem, decisionem, terminationem, illarumque devolutionem, & Statuti prædicti observantiam concernebant auctoritate Apostolica revocavit, & annullavit, illaque nullius prorsus roboris, vel momenti fuisse, & esse, ac pro penitus infectis, quoad omnia haberi voluit, & decrevit, necnon eundem Archiepi-

scopum,

niendi non essent pœna corporis afflictiva; coram ipsis cognoscis & deciderent.

A Paulo III. dict. Civitatis Beneventanæ Gubernatori nonnullæ variz facultates elargitæ fuer.

Necnon Statutum, ut causæ in secunda instantia ad Archiepiscopum seu Vicarium devolventur; Nisi infra tres menses expedirentur; ad Abbatem Monasterii S. Modesti Ordinis S. Benedicti devolverentur.

Ab eodem postea per alias literas præd. omnia revocata: & Archiepiscopus, atque Ecclesia prædicta in pristinum statum restituta.

scopum, & præscriptam Ecclesiam in pristinum, & eum, in quo antequam literæ ipsæ ab eodem Paulo Prædecessore emanassent, quomodolibet erant, statum restituit, & plenarie reintegravit, ac repositos, restitutos, & reintegratos existere, necnon quæ in causis appellationum hujusmodi, tam in Civilibus, quam in Criminalibus, ac quibuscumque aliis, ac quoad exactionem procuracionis a Suffraganeis dictæ Ecclesiæ, & quibuscumque aliis personis Visitationi subjectis ratione Visitationis hujusmodi debitæ in pecunia numerata juxta solitum, necnon quascumque alias dictæ Ecclesiæ consuetudines, quæ eatenus in viridi observantia fuerant approbavit, confirmavit, & innovavit, illaque prout ante concessionem literarum hujusmodi servata fuerant, in posterum servari debere, necnon suam, & ejusdem Ecclesiæ ordinariam Jurisdictionem in eisdem causis, & consuetudinibus illibatam remanere, & causas ipsas per se, vel suum in spiritualibus Vicarium Generalem pro tempore existentem decidi debere, & licite posse, nec per dictum Governatorem prætextu literarum prædictarum, seu quoscumque alios etiam quacumque dignitate fungentes expedire posse; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, necnon quidquid sectis attentari contigisset, irritum, & inane decrevit.

§. 4. Ac demum rec. me. Pius PP. IV. etiam Prædecessor noster per quasdam pariter suas literas in forma Brevis, die 20. Augusti 1560. expeditas, & bo. mem. Jacobo S.R.E. Cardinali Sabello, dum vixit, Archiepiscopo Beneventano inscriptas cum per alias suas literas quond. Paulum Odescalum, dum etiam vixit Notarium, & utriusque Signaturæ Referendarium, & in Regno Neapolitano Nuncium suum in Civitate nostra, tunc sua Beneventana, ejusque Districtu, necnon quorumcumque Magistratum, Locumtenentium, & aliorum Officialium, & Justitiarum Ministrorum, simulque Civium, & Incolarum in illis tunc, & pro tempore existentium in temporalibus Superintendentem Generalem auctoritate Apostolica ad beneplacitum suum fecisset, constituisset, & deputasset, dans eidem plenam, & liberam potestatem, & facultatem quascumque causas civiles, criminales, & mixtas ratione superintendentiæ hujusmodi ad illum expectantes, ac inter, & contra quoslibet ex supradictis pro tempore motas per se ipsum, vel alium ab ipso deputandum audiendi, cognoscendi, & sine debito, prout juris fuisset, summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura Judicii terminandi, & prout latius in eisdem literis sub Datum sub Annulo Piscatoris die 19. Junii 1560. Pontificatus sui anno Primo plenius continebatur; Et deinde, sicut acceperat, quod omnium, & quarumcumque causarum tam civilium, quam criminalium, & mixtarum coram Governatore, seu Locumtenente, ac Vicario Curie temporalis, & aliis Magistratibus, Judicibus, & Officialibus quibuscumque dictæ Civitatis pro tempore motarum, & vertentium in secunda instantia per appellationem ad eundem Jacobum Cardinalem, qui Ecclesiæ Beneventanæ ex dispositione Apostolica præerat, seu ad Officiales, & ad Vicarium suum Generalem, ex antiqua approbata consuetudine sub privilegiorum defuper concessorum vigore, aut alias quomodolibet omnimoda jurisdictione, & cognitione spectabat, & pertinebat declaravit, & per easdem literas attestatus fuit suæ intentionis non fuisse, nec esse præscriptum Paulum Nuncium, & Superintendentem suum præscriptos Jacobum Cardinalem,

& Archiepiscopum, ac Officialem, seu Vicarium suum, vigore sibi attributæ, & concessæ jurisdictionis, & commissionis molestare, inquietare, ac perturbare quomodolibet potuisse, seu posse, nullumque per literas suas præscriptas jurisdictioni, & cognitioni eidem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, ut præcipitur spectant., & pertinen. factum fuisse, ac in futurum fieri posse, vel debere præjudicium, quominus illam exercere posset, eisdem modo, & forma quibus ante datam dictarum literarum idem Jacobus Cardinalis, & Archiepiscopus, aut ejus Vicarius exercere consueverant, ac præscriptis Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, Vicarioque facultatem, & auctoritatem tam eidem Nuncio, quam aliis quibuscumque quatenus, & quibus opus fuisset, sicut ante exercere consueverat, inhibendi, nec in futurum in causis coram eodem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, seu ejus Vicario Generali, tam in prima, quam in secunda instantia ratione devolutionis, ut supra, spectantibus, & pertinentibus quovis modo, & quæsito colore se intromittere, sub pœnis, & censuris Ecclesiasticis, & aliis pœnis quoad ipsum Nuncium arbitrio ejusdem Pii Prædecessoris, quo vero ad alias arbitrio ejusdem Jacobi Cardinalis, & Archiepiscopi, vel ejusdem Vicarii sui imponendis, auctoritate præscripta concessit, & impertitus fuit, prout idem Pius Prædecessor eidem Nuncio, & aliis præscriptis inhibuit sub iisdem pœnis, & censuris Ecclesiasticis incurrendis, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigisset attentari decrevit, & alias prout in eorumdem Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum nostrorum literis respective expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, fufius continetur.

§. 5. Nunc autem Nos, qui ante nostram ad supremum Apostolatus apicem assumptionem tringinta octo annorum, & aliquorum mensium spatio, quo antedictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ præsumimus, hujusmodi consuetudinem in viridi observantia fuisse, & esse comperimus, & experti sumus, pro debito Pastoralis Officii præfatas literas etiam imposterum observari volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, easdem literas dictorum Innocentii, Pauli & Pii Prædecessorum, omnes, & singulas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis harum serie approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus, eaque omnia eis contenta, & expressa sub iisdem pœnis perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcussè observari præcipimus, & mandamus.

§. 6. Decernentes easdem præfatas, & præfatas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam cujusvis status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis, aut alii etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis forsitan jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præfatas emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, pia, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite: etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali

Confirmatio prædictarum Innoc. Pauli, & Pii literarum motu proprio factas, cum Statuto ut illæ perpetuis futuris temporibus observentur.

Clausulæ.

ac incogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentis, & prædictas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere ac pro tempore existenti Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario in spiritualibus Generali in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præminencia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane si secus super his a quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literis concessa sunt non ob stare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIV.

Decernitur Decanatum Sacri Cardinalium Collegii ad Episcopum Card. antiquiorem, licet absentem, pertinere; aliaque controversiæ hac super re de medio tolluntur.

Hac de re vid. Pauli IV. Const. ed. 1555. Sept. 21. P. 1. quæ hic refertur. Hujus vero Const. ed. 1724. Aug. 17. P. 1. restituta fuit Card. Vic. Urbis Jurisdictioni cumulativa in omnibus causis.

Dat. 7. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis circumspècta vigilantia ea, quæ certis etiam, & rationabilibus ex causis a Prædecessoribus suis olim provide sancita fuerunt, ubi dissidiis, & contentionibus, præsertim inter eos, qui sublimi Cardinalatus dignitate in Sancta Dei Ecclesia præfulgent, aliisque insuper gravioribus malis occasionem tribuere dignoscuntur, ipsa rerum experientia suadente, nonnunquam moderatur, ac immutat, & ad æquitatis, ac justitiæ normam redigit, ut sublatis e medio litium, malorumque seminibus, fraterna charitas, atque concordia, quam inter eosdem Cardinales maxime vigere decet, inviolata servetur, & publico simul bono consultum sit; Eumque in finem Apostolicæ auctoritatis, & providentiæ partes libenter interponit, prout matura deliberatione præhabita in Domino conspicit salubriter expedire.

§. 1. Dudum siquidem a sel. rec. Paulo Papa IV. Prædecessore nostro emanavit constitutio tenoris sequentis, videlicet. - Paulus Episcopus

Refertur Constit. quædam Pauli IV. quæ sancitur Deca-

pus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. - Cum Ven. Fratres nostros S. R. E. Cardinales in partem sollicitudinis vocentur, ut pro tempore existenti Romano Pontifici assistant, ipseque Romanus Pontifex eorum consilio agenda disponat, & iidem Cardinales sint pars corporis, & membra ipsius Romani Pontificis, ac diversis Almæ Urbis Nostræ Parochialibus Ecclesiis, pro eorum Cardinalatus titulo, seu denominatione præficiantur, & in eis Episcopalem jurisdictionem habeant, & propterea in Romana Curia residere debeant, præsentefque in dicta Curia magis digni, & privilegiati existant, quam absentes, & in optionibus titularum, ac sex Ecclesiarum Cathedralium, quibus Cardinales pro eorum Cardinalatus titulo præfici solent, absentibus etiam ante eos in Cardinales assumptis præferantur, & si uni ex dictis Ecclesiis Cathedralibus præfæcti fuerint, expost semper alios non Episcopos Cardinales in quibusvis actibus, & sessionibus præcedant; Nos ex præmissis, & diversis aliis causis animum nostrum moventibus, & inter cætera, ut eosdem Cardinales absentes ad residendum in Curia aliquibus uberioribus favoribus, & prærogativis alliceremus, Decanatu Collegii Cardinalium hujusmodi, quem nos, dum in minoribus constituti essemus, obtinebamus, & ad quem propter nostram continuationem in eadem Curia residentiam ante alios Cardinales nobis in Cardinalatu antiquiores tunc ab ipsa Curia absentes perveneramus, per nostram ad Summi Apostolatus fastigium assumptionem vacante, habita super his cum Fratris nostris in Consistorio nostro secreto deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimo assensu, Venerab. Fratrem nostrum Joannem Episcopum Ostien. S. R. Eccl. Cardinalem de Bellayo nuncupatum, de nobis, & Sede Apostolica optime meritum, Decanum Collegii hujusmodi declaravimus, eumque ipsius Collegii Decanum vocavimus, & Decanatum ipsum sibi concessimus, prout etiam per præsentem declaramus, vocamus, & concedimus. Et insuper ne in posterum Decanatus prædictus, illius occurrente vacatione, in aliquem Cardinalem ex voluntate sua, & non ex causa publica absentem, & propter absentiam suam hujusmodi quandoque de negotiis dictæ Sedis minus informatum, in injuriam aliorum Cardinalium tunc præsentium, & Romano Pontifici assistentium, ac propterea de negotiis prædictis melius informatorum deveniat, aut super eodem Decanatu aliqua controversiæ, seu dissentiones inter ipsos Cardinales orientur, providere volentes; motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo validura Constitutione sancimus, quod Decanatus hujusmodi de cætero perpetuis futuris temporibus non nisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire possit. Et quod Episcopus Cardinalis antiquior in Curia præfens, aut, ut præfertur, absens, & extra Curiam destinatus, postquam Decanatus hujusmodi ad eum devenit, omnes alios Cardinales, etiam antiquiores, semper in quibusvis sessionibus, & aliis actibus publicis præcedat, nec per alios Episcopos Cardinales, etiam antiquiores, tunc absentes, etiam si postmodum incontinenti ad eandem Curiam se conferant, & in ea continuo resideant, super ipso Decanatu, aut illius sessionibus, vel aliis actibus, seu negotiis ad eum pertinentibus impediri, aut molestari valeat. Decernentes sic, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices, & Commissarios, quavis etiam Apostolica auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eorundem Cardinalium

natum Collegii Cardinalium ad Episcopum Card. antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem pertinere.

Collegium